

начнахъ отъ негова владѣтель; съставихъ му азбука, приведохъ по-вечето богослужебны книги на тогашния бѣлг. езыкъ, който достигнѣ да бѫде писменъ езыкъ и за другытъ Славены, като Сърбы, Моравци, Чехы, Русы и др. Въ тѣзи трудове на святытъ наши пъвоучители, помагали имъ тѣхните достойни ученици: *Климентъ, Наумъ, Ангеларъ, Савва и Гораздъ*, които наедно съ с. с. Кирилла и Методія нашата черква є прославила, като гы є получела съ името: *свети седмочисленни*. — Тѣзи св. седмочисленници приготвихъ и много дѣятели, които не съ малка ревностъ сѫ са трудили да развѣйтъ бѣлгарската писменностъ и да я обогатяватъ съ нови преводы и списанія. Ный тукъ ще споменемъ само: *Епископа Константина, Григорія презвитера, Иоанна Екзархъ бѣлгарский, Чирнорызеца Храбра и царь Симеона* (²⁰).

Въ Борисово време єще са тури начало и на бѣлгарската Іерархія. Първый б. Архіепископъ быль св. Іосифъ, какъто свидѣтелствува единъ Бѣлгаринъ, съвременникъ на Бориса. «*Борисъ, казва той, ѹего-же нарекоша въ св. кръщенъи Михаилъ, оутвърди іа (Бѣлгаретъ) святыми книгами въ право-славну вѣру кръстъянскую, приведъ св. Іосифа ар-хиепископа, иныхъ учителіа и наказателіа. и постави ѹепископы, попы, игумены, да учатъ...* (²¹).

А когато ученициятъ и помощницятъ на св. солунски братя са върнахъ въ бѣлгарія изгонены изъ Велико-моравското царство, Борисъ избра едното олъ тѣхъ, св. *Клиmentа*, и го тури духовенъ начелникъ на третята часть отъ царството си —

(²⁰) За сичкитъ наредъ и за тѣхните списанія виждъ: Истор. прегледъ на бѣлг. църква отъ М. Дринова, 1869-гл. IV, стр. 40 — 42.

(²¹) Тамъ пакъ: гл. II. стр. 26 и 27.